

סוכה נו

משנה - Mishna. בשלשה פרקים בשנה היו כל משמרות שוות: באימורי הרגלים, ובחילוק לחם הפנים. בעצרת אומר לו: הילך מצה הילך חמץ. משמר שזמנו קבוע הוא מקריב תמידין נדרים ונדבות ושאר קרבנות צבור - ומקריב את הכל.

ובחילוק לחם הפנים כו'.

Braita: Source that showbread is shared equally by all the groups : תנו רבנן: מנין שכל המשמרות שוות בחילוק לחם הפנים – תלמוד לומר חֶלֶק כחֶלֶק יֹאכְלוּ, כחלק עבודה כך חלק אכילה.

Explanation : ומאי אכילה?

- אילימא קרבנות - מהתם נפקא: *לכהן המקריב אותה לו תהיה.*
- אלא - לחם הפנים.

יכול אף בחובות הבאות שלא מחמת הרגל ברגל - תלמוד לומר *למה ממכרו* אף האמות. מה מכרו האבות זה לזה - אני בשבתי ואתה בשבתך.

בעצרת אומר לו: הילך מצה הילך חמץ.

רב	רבה בר בר חנה
סוכה ואחר כך זמן	זמן ואחר כך סוכה
חיובא דיומא עדיף	תדיר ושאינו תדיר - תדיר קודם
בית שמאי אומרים: מברך על היום ואחר כך מברך על היין 1. שהיום גורם ליין שיבא, 2. וכבר קידש היום ועדיין יין לא בא	בית הלל אומרים: מברך על היין ואחר כך מברך על היום 1. שהיין גורם לקידושא שתאמר. 2. דבר אחר: ברכת היין תדירה, וברכת היום אינה תדירה, תדיר ושאינו תדיר - תדיר קודם
דחיית ההתאמה אמר לך רב: אנא דאמרי אפילו לבית הלל, עד כאן לא קאמרי בית הלל התם - אלא שהיין גורם לקידושא שתאמר, אבל הכא - אי לאו זמן, מי לא אמרינן סוכה?	ורבה בר בר חנה אמר לך: אנא דאמרי אפילו לבית שמאי, עד כאן לא אמרי בית שמאי התם - אלא שהיום גורם ליין שיבא, אבל הכא - אי לאו סוכה, מי לא אמרינן זמן?

Difficulty with Rav's opinion : תנן: בעצרת אומר לו: הילך מצה הילך חמץ. והא הכא, דחמץ עיקר ומצה טפל, וקתני: הילך מצה והילך חמץ, תיובתא דרב!

Resolution : אמר לך רב: תנאי היא, דתניא:

תנא קמא	אבא שאול
הילך מצה הילך חמץ	הילך חמץ הילך מצה

Psak halakha : דרש רב נחמן בר רב חסדא: לא כדברי רב דאמר סוכה ואחר כך זמן, אלא: זמן ואחר כך סוכה.

Another psak : ורב ששת בריה דרב אידי אמר: סוכה ואחר כך זמן.

Gemara's conclusion - psak : והלכתא: סוכה ואחר כך זמן.

משמר שזמנו קבוע [וכו'] ושאר קרבנות צבור.

Question : לאתויי מאי?

Answer : לאתויי פר העלם דבר של צבור, ושעירי עבודה זרה.

והוא מקריב את הכל

Question : לאתויי מאי?

Answer : לאתויי קייץ המזבח.

Mishna - Mishna.

מאתר הדרן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •

ובשאר ימות השנה		חל להיות יום אחד [להפסיק] בינתיים	יום טוב הסמוך לשבת, בין מלפניה בין לאחריה
רבי יהודה אומר: הנכנס נוטל שש והיוצא נוטל חמש	הנכנס נוטל שש והיוצא נוטל שש	משמר שזמנו קבוע - היה נוטל עשר חלות, והמתעכב נוטל שתיים	היו כל המשמרות שוות בחילוק לחם הפנים

הנכנסין חולקין בצפון והיוצאין בדרום. בילגה לעולם חולקת בדרום, וטבעתה קבועה, וחלונה סתומה.

Question: מאי מלפניה ומאי מלאחריה? אילימא לפניה - יום טוב ראשון, לאחריה - יום טוב אחרון, היינו שבת שבתוך החג!

Answer: אלא: לפניה - יום טוב אחרון, לאחריה - יום טוב ראשון.

Explanation: מאי טעמא? כיון דהני מקדמי והני מאחרי - תיקנו רבנן מילתא, כי היכי דניכלו בהדי הדדי.

Question on Rav Yehuda: והני תרתי מאי עבידתיהו?

Answer: אמר רבי יצחק: בשכר הגפת דלתות.

Difficulty: ונימא ליה: דל בדל!

Resolution: אמר אביי: בוצינא טבא מקרא.

Another halakha relating to the mishmarot: אמר רב יהודה: ובמוספין חולקין.

Difficulty on Rav Yehuda: מיתיבי:

משמרה הנכנסת	משמרה היוצאת
עושה תמיד של בין הערבים ובזיכין	עושה תמיד של שחר ומוספין

ואילו מוספין חולקין לא קתני!

Resolution: האי תנא בחלוקה לא קא מיירי.

Rejection: אמר רבא: והא תנא דבי שמואל, דמיירי בחלוקה, ובמוספין חולקין לא קתני, דתנא דבי שמואל:

משמרה הנכנסת	משמרה היוצאת
עושה תמיד של בין הערבים ובזיכין	עושה תמיד של שחר ומוספין

ארבעה כהנים היו נכנסין שם, שנים ממשמר זו ושנים ממשמר זו, וחולקין לחם הפנים. ואילו במוספין חולקין לא קתני, תיובתא דרב יהודה! תיובתא.

הנכנסין חולקין בצפון.

Braita regarding where it was divided: תנו רבנן: הנכנסין חולקין בצפון - כדי שיראו שהן נכנסין, והיוצאין חולקין בדרום - כדי שיראו שהן יוצאין.

בילגה לעולם חולקת בדרום.

Braita regarding Bilga: תנו רבנן: מעשה במרים בת בילגה שהמירה דתה, והלכה ונשאת לסרדיוט אחד ממלכי יוונים. כשנכנסו יוונים להיכל היתה מבעטת בסנדלה על גבי המזבח, ואמרה: לוקוס לוקוס, עד מתי אתה מכלה ממונן של ישראל ואי אתה עומד עליהם בשעת הדחק! וכששמעו חכמים בדבר קבעו את טבעתה, וסתמו את חלונה.

ויש אומרים: משמרתו שוהה לבא, ונכנס ישבב אחיו עמו, ושימש תחתיו. אף על פי ששכיני הרשעים לא נשתכרו - שכיני בילגה נשתכרו, שבילגה לעולם חולקת בדרום וישבב אחיו בצפון.

Difficulty: בשלמא למאן דאמר משמרתו שוהה לבא - היינו דקנסין לכולה משמר, אלא למאן דאמר מרים בת בילגה שהמירה דתה, משום ברתיה קנסין ליה לדידיה?

Resolution: אמר אביי: אין, כדאמרי אינשי: שותא דינוקא בשוקא, או דאבוה או דאימיה.

Difficulty: ומשום אבוה ואימיה קנסין לכולה משמרה?

Resolution: אמר אביי: אוי לרשע אוי לשכיני, טוב לצדיק טוב לשכיני, שנאמר, אמרו צדיק כי טוב כי טוב כי פרי אצלתיהם יאכלו.

